

НАСУСТРАЧ СЛАЎНАМУ XV ГОДДЗЮ, ДА ШКЛЯНОГА ВЯСЕЛЛЯ!

ДУБРОЎСКІ НАСТРОЙ

№113

СТУДЗЕНЬ 2009

НАРОДНЫ БАЯВЫ ЛІСТОК в.ДУБРОВА ПАРЫЦКІ ПАВЕТ ЧЭРНІНСКАЯ ВОЛАСЬЦЬ

СИЗІФ-ЛЕНІНЕЦ.

Народ стала мае патрэбу ў станоўчых эмоцыях і простых радасьцях. Сьпярша крыніцаю такога вінаграду для лісы быў камунізм. Вось-вось, казалі нам камуністычныя аракулы, унь там, не за гарамі, ягонья зіхоткія вяршыні, то бок камуністычная гара Алімп з халюўным і ад пуза нектарамі і амброзіямі любога гатунку. Хопіць на вякі. А пакуль жа пацундзіце чарніла і пойла.

Цяперашні начальнік Беларусі не шкадуе для народу ніякіх грошай. То па сто даляраў заробкі абяцаў, то па дзвесьце піісят, то ажно на 600 сярэдніх даляраў замануўся. Але дыктатар праракуе, а Бог выракуе.

Першага студзеня нашага беларускага зайчыка зьлягчалі на 20%. Пятую частку заробкаў, пеньсій, стыпендый як карова языком зьлізала. У выніку багата якія даходы адкінутыя болей чым на год назад. Людзі ўраз пабяднелі. Канешне, гэта не канец. У другім эшалоне йдзе падвышэнне цэн. Процантаў на 30-40 як мінімум.

Адна дуброўская даўбешка

слухаючы нараканні на падвышэнне цэн, пакорліва прамовіла: «ну, што ж, будам картоплі есьці». Не толькі картоплі будзеш грызці, а і г..о жаваць- на дурнях ваду возяць. От пабачце, як зьбіўся беларускі народ вакол свайго панургавага барана: той казаў, што пойдзе ў зямлянку жыць, етыя гатовыя з картоплямі ўсьлед.

Але не ўсе такія. Усё чашчэй на адрас беларускага правадыра чуюцца энергічныя словы з нізкіх стыляў мовы. Разумнейшыя і маладжэйшыя бачаць, хто выбівае ў іх зэдлік дабрабыту з-пад ног. Многія хваляцца, што выключаюць радзіва ці тушаць тэлевізар, калі чуюць прастуджаны голас, што не кажа ім нічога добрага.

Гэтага кукіша ў нішчымнай кішэні, вядома, малавата.

Лепей, але таксама малавата уцяміць розьніцу паміж «павышэннем заробку» і «павышэннем жыццёвага ўзроўню». Найлепей, калі народ будзе любіць сваю кішэню, заступіцца за сваю кішэню і будзе яе энергічна абараняць.

Пятнаццаць год, як той Сізіф, беларускі дыктатар ўсё

праводзіць у жыццё нейкія свае планы. Спярша двух тэрмінаў яму было мала, цяпер і трэцяга, відаць, не хопіць. Здавалася б, ёсьць Міколка!. Здолеў змайстраваць! Дык ідзі сабе з Богам.

Дык якія ж такія планы зьбіраецца давесьці да канца беларускі дыктатар? Хто яго ведае...

А пакуль што гэты Сізіф паленінску -»крок наперад-два крокі назад» то падымае зарплаты на вяршыню, а потым абрынае іх цэнамі назад.

Так і топчуща беларусы-бедарусы, разумныя і дурныя, гідлівыя і неперaborлівыя на адным месцы ў жыцці, тады як іншыя народы ідуць далей, багацеюць ды пасьміхуюцца з нас.

А тым часам каго ні спытай з вяскоўцаў, ці ведае ён пра патаненне грошай на 20%, ніхто не верыць і не ведае. Сьвятая наіўнасьць. Дарма, хутка дазнаюцца.

Не слухаеш нас, дык паслухай радзіва «Свабода»
06.00-08.00--49метраў
18.00-20.00-- 31 метр.
Хвалі кароткія. Усё па-беларуску. Нашашэр вушы!

ПІВА ДЛЯ БЫКОЎ.

Цэлыя МАЗы людскога піва для быкоў прывозяць на дуброўскую ферму з Бабруйску. Піва гэтае пратэрмінаванае і не прадаецца, але лічыцца, што для росту быкоў яно не паганае. Разам з півам прывозяць таксама пратэрмінаваны хлебны квас. Трапляюцца ўпакоўкі і шчэ прыдатнага да ўжытку. Быкі, канешне, рады неспадзяванай халяве, а шчэ болей рады дуброўскі люд.

Народ, бывае, мяшкамі цягае некандыцыйную прадукцыю- хіба за ўсімі ўгледзіш!-спрабуе гнаць зь яе самагонку. Але чашчэй проста п'юць тое піва як першагатункавае.

Бывалі выпадкі, што нават школьнікі наразаліся халявы і дырэктарка школы іх ўшчувала.

Тутэйшы вахмайстар быў мусіў нат пачаць дазвананне па факту вынясення пляшак піва некаторымі мужыкамі.

Піва гэтае, кажуць, па асабістых сувязях з бабруйскім піваварным заводам, арганізаваў прывозіць дырэктар арцелі. (Нядаўна ён ездзіў у Менск на зацвярджэнне на пасаду ў Гомельдрэўэнерга).

Баяць, што бабруйскае піва варыцца па адмысловай галандзкай тэхналогіі, высьпяваючы літаральна за некалькі дзён і што яно шкоднае для печані.

Але ніхто на гэта незважае. Патрапляе піва быкам ці несправа другарадная. Галоўнае народу халява. А пячонка? Ат, абал яе пес!

От так разам з быкамі падростае славуты беларускі народны алкагалізм. Пра яго на'т у Італіі чулі!

ЦЫГАНКА-ЖУЛК.

Як пісаў багата сочень гадоў таму вялікі Мігэль дэ Сэрвантэс цыгане нараджаюцца, каб красьці. Яму было відней.

Але вось які выпадак адбыўся ў Кабульшчыні.

Зайшла да адной жанчыны В.М. нейкая цыганка і, карыстаючыся бабскай прагай ведаць, што было і што будзе пачала ёй варажыць і адкрываць адну таямніцу быцця за другой.

А сама напусьціла на маладзіцу чары і тая самаахвотна аддала чараўніцы айчынныя і сусьветныя грошы. І ладныя. Праз колькі дзён маладзіца па службовых справах была ў дуброўскай школе мабільных тэлефончыкаў у дырэктарскім кабінэце. І трэба ж такому здарыцца: заходзіць у кабінет тая самая цыганка-чараўніца і пачынае распутоваць пра дырэктарку, першасную інфармацыю чарпаць пачала. Маладзіца пазнала цыганку і кінулася да яе. Але тая, канешне, была нападгатове, сіганула з кабінету і ў машыну, да хаўрусніка. Так яе і не злавлі. Шкада, вядома.

Можна толькі сьцьвярджаць, што на тэрыторыі воласьці дзейнічае злачынная супольнасьць з цыганой.-гіпнатызёраў.

Мы рэкамендуем не пускаць у хату падазроных валацуг, тым болей, калі яны гавораць непанашаму. Беларускі валацуга гаворыць па-беларуску. Мова жулікаў-расейская. Багата іх і па тэлевізары круціцца. І на адзіны палітдзень мазкі дурыць.

АГРАМЯСТЭЧКА.

Дзівосная метамарфоза ператварэння рабскай вёскі Дуброва ў прыгоннае аграмястэчка бывае робіцца для некаторых жыхароў нязручным.

Надоечы прыезджала ў нашу воласьць нейкая вандроўная камісія ад Айца, каб упэўніцца ў яве новай формы жыцця. Для гэнай пераезнай свахі мусяць быць адчыненымі ўсе дзьверы. Усе павінны былі сядзець, як квактуха на яечках і чакаць.

І вось маладзіца з пошты мусіла сарвацца з неспадзяваных хаўтур, імчаць у Дуброву і сядзець да самай начы на пошце, да васьмі вечара, каб на пошту зазірнулі высокія паны.

Паны і самі былі стомленыя, што сабакі, кінулі яны адным вокам унутр, усё было ахайна, і паехалі далей.

Які можа быць парадак і лад, калі няма аднаго- павагі да чалавека. Ніякі закон не змушае жанчыну сядзець звыш урочнага часу, але існуе халуйскае пачуццё дагаджання меншага начальства вышэйшаму. Перад ім падцінаюць хвост усе.

Рабства застаецца рабствам.

БОЛЬШАЕ

ТАЛЕРАК.

Так, у Дуброве большае колькасьць спадарожнікавых талерак. Ратуючыся ад ўбогацьці беларускага ТБ люд хоча болей расійскага тэлепойла. Часта ставяць дзьве місы, каб, Божа крыў, чаго не прапусьціць. Сьвет большае, гэта добра. А мо хто адважыцца і нямецкія мовы вывучыць, каб болей разумець...

ПАДМАНІЛІ.

Паколькі ніякага крызісу ў нас не прадбачылася то і жыць можна было стабільна. І вось дыктатар паабяцаў бюджэтным працоўным падвышку заробку. Найбольш разважныя галовы адразу ж зьмікіцілі, што нічога не будзе, бо на парозе грозныя падзеі. Асноўная ж маса даверліва даверылася салодкай прапагандзе. І вось не пасьпела прыйсьці новая, палепшаная зарплата, як яе тут жа скасавалі, бо ўсёткі разгледзелі пад носам крызіс.

Альтруістычныя памкненні так і засталіся ў аблоках.

Ну, а ад таго, што мелі да таго настаўнікі і лекары ды выхавальніцы садкоў, як і належыць, адабралі дэвальвацыйныя 20 процантаў ды шчэ цэнамі процантаў 15 і засталіся адукаваныя людзі з агрызкам былой зарплаты пры стабільнай нястачы.

Ужо колькі год дыктатар дурыць галовы «падвышкаю заробкаў». А трэба казаць пра рост даходаў і стымуляваць нутранае спажыванне. Яно-то крычаць «купляй беларускае» і правільна крычаць. Але ні МАЗа, ні БелАЗа, ні хімовакнаў, ні азоту народ не спажывае. От так і ператвараецца намер і спроба ў пустабрэх. Як кажуць, купіў бы сяло, дык грошай гало.

Пятнаццаты год адна і тая ж стабільнасьць таптаньня на месцы ці даганяньня мінуўшчыны. Ці не час памяняць правадыра і айца «стабільнасьці»?

КУХВАЙКАВЫ ТЭРОР.

Тыя з нашых чытачоў, у каго ёсьць дзеці, ведаюць, што ў Беларусі на загад дыктатара зроблены пераварот у адукацыі, які недарэчна завецца «школьнай рэфармай». Проста

з моста мудрацы ад адукацыі памянjalі праграмы, выгналі істотныя і важныя прадметы, перазагрузілі дзяцей і пачалі бегаць, падглядуваць, як жа настаўнікі спраўляюцца.

Забегалі найбольш у Гомельскай вобласьці, бо тут найменьшыя посьпехі па тэстах. Бязграмацныя, дубаломныя бабы з Гомеля не ўмеюць прааналізаваць правільна становішча, высветліць, чаму тыя тэсты не па дзіцячым плячы. Нават калі быны гэта ўмелі, то ад Гомля посьпехі ў пасьпяховасьці дзяцей абсалютна не залежаць.

Але гэныя кухвайкі хочуць мець кавалак хлеба з салам і робіць выгляд, быццам яны працуюць і быццам на нешта ўплываюць. Не лепшыя і раённыя ўправы адукацыі, дзе, як у Шацілках, набралі прысаўканых з богвед адкуль прыблуд, што не ведаюць і гідуюць беларускай мовы. І гэтыя таксама хочуць правяраць. (Што ж яны правяраць?) І вось езьдзяць яны па школах, урываюцца па-хамску на ўрокі, ушчуваюць пры дзецях настаўніц, -эта яны ўмеюць!- і ніколі, -ніколі! -не выбачаюцца за сваё хамства! (Хамкі заўсёды правыя!). Болей за тое, настаўніц, вучні якіх пагана здаюць тэсты, выклікаюць на карнае мерапрыемства ў Гомель, змушаюць рашаць тэсты- дурніц шукаюць! -ды шчэ плаціць 22.000 за тыя тэсты, лічы за ўласнае лінчаванне! Пад гэты псіхалагічны тэрор патрапляюць не толькі малавпытныя настаўніцы, але і высокапрафесійныя жанкі, бо кажын вучань, -і пяцёрачнік і двоечнік, -мае

права здаць гэныя тэсты, таму нізкія адзнакі заўсёды будуць. (Дарэчы, правяральшчыцы шэпчуць настаўніцам, каб тыя адгаворвалі «двоечнікаў» ісці здаваць тэсты. Але гэта супрацьзаконна!)

Супраць настаўніц, дырэктарак, завучаў і школы распачаты сапраўдны псіхічны тэрор. Разумны чалавек сто раз падумае, ці варта яму ісьці ў адукацыю, на якую ўсселі караўкі ад адукацыі і люта тэрарызуюць жанок-настаўніц. (Мужчын з адукацыі ўжо даўно выжылі)

Калі б у нас было грамадства, а не натоўп, то трэбла даўно патрабаваць ліквідацыі і Гомельскай управы адукацыі і Шацілкаўскай. Яны абсалютна лішнія ў сістэме адукацыі і жаруць дарэмны хлеб.

А як жа тэсты? А ніяк. Кажын мае права вучыцца так, наколькі ён хоча і можа.

Мэты навучаньня для дзіцяці вызначае сям'я. Няма чаго катаваць дзяцей і настаўніц. У багата якіх школах спрабуюць ратавацца, выстаўляючы вучням завышаныя, незаслужоныя адзнакі. Але гэта прывід посьпехаў. Бездань між адзнакай і ведамі толькі паглыбіцца.

Пачынаючы пагром адукацыі з самага верху школе загадалі рыхтаваць «рабочы клас», маўляў, грамацных у нас хапае. То бок намякнулі, што не варта надта разумна і разумных вучыць.

Дык сапраўды, які загад вуконуваць? На пралетарыят ці на дзясятнікаў? Раз у самым вялікім макатры німа мазгоў, то як ім быць у ватніх кухвайках з Гомляў ды Шацілак?

НЕ ДВАЯЖЭНЕЦ!

Наш беларускі дыктатр не дваяжэнец! Кажуць, што ён здолеў адцурацца Галіны Радзівонаўны праз развод-(але ж ніхто пра гэта нідзе не пісаў і нечытаў)- і зараз, аўдавеўшы, мае на руках Міколку. Сваю былую жонку ён акружыў увагай і клопатам і высокім плотам.

Мы таксама не ведаем, па чыёй ніцыятыве распаўся шлюб Галіны Радзівонаўны і дыктатара. У гэтым распадзе мала дзіўнага: з 100 шлюбаў у Беларусі распадаюцца 70. Дэградацыя сям’і дасягнула злавесных памераў. І вось па свайму статусу сельскага старасты наш дыктатар узначальвае сумны і нешчаслівы сьпіс разлучнікаў у нашай Радзіме.

Як жа яму крычаць цяперака пра моцную сям’ю і прышлод народу ў дзяржаве? Ніяк.

ПАДВЯЛІ НА ТАКАВІШЧЫ.

Летась, як прышло жніво ды трэба было апрацоўваць стопудовы ўраджай, калхозная прапаганда здолела мабілізаваць на збожжаток старых жанок ды сякіх-такіх маладзіц, словам, амаль адных жанчын. Чым жа іх спакусілі? Ну, тым што няблага заплаціць ды шчэ дадуць скрутак сена і саломы. (Саломы, гэтага добра, цяперака хапае, дзякаваць Богу.) І, трэба сказаць, грошы заплацілі. А вось на сена і салому забыліся. Калі б застаўся Зьміцер Іванавіч, то тыя расьліны аддалі б, але варту пераняў Мікалай Кірэвіч і ён, канешне, вольны ад чужых абяцанняў. А гэты пункт быў важны тым жанкам, якія шчэ гераічна трымаюць кароў. Таму і пакрыўдзіліся яны. Калхоз не

панёс бы вялікіх страт, калі б даў жанкам саломы і сена. (Згнівае і зьядаецца мушамі болей, чым трэба аддаць).

А так падарваны давер да партнёраў па бізнесе. Жанкі кажучь, што болей не пойдучь на ток.

Дзіўная і практыка выдачы заробленага збожжа мо праз паўгода пасьяля працы, дагэтуль не аддалі.

Да нас з старога Рыму дайшла прымаўка: Удвая дае той, хто дае хутка. Гэта так.

З работнікам трэ расплочвацца добрасумленна і хутка, як даўней гэта рабілі добрыя паны і добрыя кулакі.

ПРАЦОЎНАЯ СПРЭЧКА Ё ДУБРОЎСКАЙ АГРЫ.

Пачалося з таго, што багата хто з механізатараў мае недаплочаныя грошы за лішнія адпрацаваныя гадзіны. У кажнага гадзін тых па некалькі соцень і па закону за іх, канешне, трэба заплаціць. Заробкі і без таго невялікія, дык грошы нялішнія былі б.

Зварот да калхознага прафсаюза нічога не даў. Шафёр Бусел Віктар спрабаваў знайсці ў ім падтрымку, але загадчык прафсаюза павярнуўся прама і пераносна плячыма да жалабшчыка.

Тады пакрыўджаны шафёр паехаў у іньсьпекцыю па працы. Там таксама не кінуліся на помач. Калі ж мужчына сказаў, што, відаць, давядзецца пажаліцца далей, яго пачалі адгаворваць і папярэзілі, што за такую скаргу з калхозу могуць выгнаць (sic!). Письмовую скаргу пісаць яму не параілі, маўляў, мы вусна дамовімся. Канешне, у іньсьпекцыі і ў галаве не было заступацца за

некага шафёра. Пайшоў Віктар Мікалаевіч да Мікалая Кірэвіча. Той паціснуў плячыма: я за перапрацоўку не плачу, ідзі да эканамісткі. Эканамістка без дырэктара таксама ня хоча рашаць.

«Начальнікі ўсе адзін за аднаго», кажа Віктар. І ён мае рацыю!

Бачачы такі гаротны вынік спроб па добрай згодзе вырашыць пытанне механізатары напісалі ў іньсьпекцыю калектыўную скаргу і паслалі заказным пісьмом. Цяперака чакаюць.

Мужчыны крыўдуць: «Дырэктар аформіў сваім фурманам уласнага сына мо на 500.000 рублёў, а той сын адначасна працуе ў Рудобелцы на газавай станцыі. Потым запраўляюць яны дзьве машыны, а езьдзяць на адной. А нам нейкія 300.000 заплаціць не хочучь»- кажучь яны.

Хутней справа вырашылася б, калі б механізатары разам узялі адгул і гуртам паехалі ў іньсьпекцыю. Ці раптам ў іх усіх сапсаваліся машыны. А ўвогуле трэба вучыцца барацьбе за свае правы. Пабачым, што выйдзе тут.

ПРАПАЛІ дубовыя кульбяшы ля манаполькі. Кажуць, іх сьцёг мужык лавашніцы, бо, маўляў там зьбіраюцца п’яніцы. П’яніцы ці не, але цяперака старому ці старой з нямоглымі нагамі недзе прысесьці перадыхнуць.

Выраканіўшы кульбяшы алкагалізм не выкараніш!

Пайшоў ад нас добры беларус
ДАЙНЕКА
Анатоль Васілёў
(Толя Муха)
Хай яму зямля будзе пухам.

Пайшоў ад нас добры беларус
чарнобыльскі ўцякач
ВАЗЬНЮК
Аляксей Сідараў.
Хай яму мяккай будзе зямля.